

K J S

King James bibeln på svenska
[Zechariah]

Januari 2023

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 I den åttonde månaden, under Darius andra år, kom HERRENS ord till Zechariah, Berechiah's son, Iddos son, den profeten, sägande,

2 HERREN har varit svårt misshagad med era fäder.

3 Säg du därför till dem, Så säger härskarornas HERRE; Vänd ni till mig, säger härskarornas HERRE, och jag kommer vända till er, säger härskarornas HERRE.

4 Var ni inte som era fäder, åt vilka de forna profeterna har ropat, sägande, Så säger härskarornas HERRE; Vänd ni nu från era onda vägar, och *från* era onda gärningar: men de lyssnade inte, inte heller gav de akt på mig, säger HERREN.

5 Era fäder, var *är* de? Och profeterna, lever de för evigt?

6 Men mina ord och mina stadgar, som jag befallde mina tjänare profeterna, träffade de inte era fäder? Och de återvände och sade, Såsom härskarornas HERRE tänkte att *han skulle* göra med oss, enligt våra vägar, och enligt våra gärningar, så har han *också* handlat med oss.

7 På den tjugofjärde dagen i den elfte månaden, vilken *är* månaden Sebat, under Darius andra år, kom HERRENS ord till profeten Zechariah, Berechiah's son, Iddos son, sägande,

8 Jag såg om natten, och se, en man ridande på en röd häst, och han stod bland myrträderna som *var* längst

ner; och bakom honom *fanns* röda hästar, spräckliga, och vita.

9 Då sade jag, O min herre, vad *innebär* dessa? Och ängeln som talade med mig sade till mig, Jag kommer visa dig vad dessa *betyder*.

10 Och mannen som stod bland myrträderna svarade och sade, Dessa *är de* vilka HERREN har sänt till att fara hit och dit över jorden.

11 Och de svarade HERRENS ängel som stod bland myrträderna, och sade, Vi har vandrat hit och dit över jorden, och, se, hela jorden sitter still, och vilar.

12 Sedan svarade HERRENS ängel och sade, O härskarornas HERRE, hur länge skall du inte visa barmhärtighet mot Jerusalem och mot Judah städer, vilka du *under* dessa sjuttio år har varit vred mot?

13 Och HERREN svarade ängeln som talade med mig *med* goda ord och tröstande ord.

14 Så ängeln som samtalade med mig sade till mig, Ropa du, sägande, Så säger härskarornas HERRE; Jag är avundsjuk för Jerusalem och för Zion med stor avund.

15 Och jag är mycket svårt misshagad med de hedningar som *sitter så* trygga: ty jag var blott lite misshagad, och de bistod det lidandet till det värre.

16 Därför säger HERREN så; Jag har vänt tillbaka till Jerusalem med förbarmanden: mitt hus skall byggas däri, säger härskarornas HERRE, och ett snöre skall sträckas ut över Jerusalem.

17 Ropa åter, sägande, Så säger härskarornas HERRE; Mina städer, genom välgång, skall återigen spridas ut; och HERREN skall åter trösta Zion, och skall åter utvälja Jerusalem.

18 Sedan lyfte jag upp mina ögon, och såg, och se, fyra horn.

19 Och jag sade till ängeln som talade med mig, Vad *betyder* dessa? Och han svarade mig, Dessa *är* de horn som har skingrat Judah, Israel, och Jerusalem.

20 Och HERREN visade mig fyra snickare.

21 Då sade jag, Vad kommer dessa för att göra? Och han talade, sägande, Dessa *är* de horn som har skingrat Judah, så att ingen man lyfte upp sitt huvud: men dessa har kommit för att skrämma dem, till att kasta ut hedningarnas horn, vilka upplyfte *sitt* horn över Judah land så att skingra det.

Kapitel 2

1 Jag lyfte åter upp mina ögon, och tittade, och se, en man med ett mätsnöre i sin hand.

2 Då sade jag, Vart går du? Och han sade till mig, För att mäta Jerusalem, för att se vad dess bredd *är*, och vad dess längd *är*.

3 Och, se, ängeln som talade med mig drog ut, och en annan ängel gick ut för att möta honom,

4 Och sade till honom, Spring, tala till denne unge man, sägande,

Jerusalem skall bli bebott *såsom* städer utan murar på grund av det väldiga antalet människor och boskap därinne:

5 Ty, Jag, säger HERREN, kommer för henne vara en mur av eld runtom, och kommer vara härligheten i hennes mitt.

6 Ho, ho, *kom ut*, och fly från landet i norr, säger HERREN: ty jag har skingrat er såsom himlens fyra väderstreck, säger HERREN.

7 Undsätt dig, O Zion, *du* som bor *med* dottern Babylon.

8 Ty så säger härskarornas HERRE; Efter härligheten har han sänt mig till de nationer som plundrade er: ty han som rör er, rör hans ögonsten.

9 Ty, se, jag kommer skaka min hand mot dem, och de skall bli till ett byte för deras tjänare: och ni skall *då* veta att härskarornas HERRE har sänt mig.

10 Sjung och gläd dig, O dotter Zion: ty, se, Jag kommer, och jag kommer bo mitt ibland dig, säger HERREN.

11 Och många nationer skall anslutas till HERREN på den dagen, och skall vara mitt folk: och jag kommer bo mitt ibland dig, och du skall veta att härskarornas HERRE har sänt mig till dig.

12 Och HERREN skall ärva Judah, sin del i det heliga landet, och skall åter utvälja Jerusalem.

13 Tig, O allt kött, inför HERREN: ty han har rest sig upp ur sin heliga boning.

Kapitel 3

1 Och han visade mig översteprästen Joshua stående inför HERRENS ängel, och Satan stående på hans högra sida för att stå emot honom.

2 Och HERREN sade till Satan, HERREN ska näpsa dig, O Satan; ja HERREN som har utvalt Jerusalem ska näpsa dig: *är* inte denne en eldfackla ryckt ur elden?

3 Nu var Joshua klädd i smutsiga kläder, och stod inför ängeln.

4 Och han svarade och talade till dem som stod inför honom, sägande, Tag av de smutsiga kläderna från honom. Och åt honom sade han, Se, jag har fått din missgärning att passera bort från dig, och jag kommer klä dig i ombyteskläder.

5 Och han sade, Låt dem sätta en vacker huvudbonad på hans huvud. Så de satte en vacker huvudbonad på hans huvud, och klädde på honom kläder. Och HERRENS ängel stod där.

6 Och HERRENS ängel betygade för Joshua, sägande,

7 Så säger härskarornas HERRE; Om du ska vandra på mina vägar, och om du ska hålla fast vid mitt uppdrag, då skall du också döma över mitt hus, och skall också bevara mina gårdar, och jag kommer ge dig platser att vandra på bland dessa som står här.

8 Hör nu, O Joshua, översteprästen, du, och dina medbröder som sitter inför dig: ty de *är* förundransvärda

män: ty, se, jag kommer frambringa min tjänare TELNINGEN.

9 Ty, se den sten som jag har lagt inför Joshua; på en sten *skall det finnas* sju ögon: se, jag kommer rista in dess inskrift, säger härskarornas HERRE, och jag kommer ta bort det landets missgärning på en *enda* dag.

10 På den dagen, säger härskarornas HERRE, skall ni kalla, var man sin nästa, *till* under vinstocken och under fikonträdet.

Kapitel 4

1 Och den ängel som talade med mig kom tillbaka, och väckte mig, liksom en man som blir väckt ur sin sömn,

2 Och sade till mig, Vad ser du? Och jag sade, Jag har sett, och se, en ljusstake helt *utav* guld, med en skål ovanför den, och dess sju lampor på den, och sju rör till de sju lamporna, vilka *finns* upptill på den:

3 Och två olivträd vid den, ett på högra *sidan* om skålen, och det andra på dess vänstra *sida*.

4 Så jag svarade och talade till ängeln som talade med mig, sägande, Vad *innebär* dessa, min herre?

5 Då svarade ängeln som talade med mig och sade till mig, Vet du inte vad dessa är *för något*? Och jag sade, Nej, min herre.

6 Då svarade han och talade till mig, sägande, Detta *är* HERRENS ord till Zerubbabel, sägande, Inte genom kraft, eller genom makt, utan genom

min ande, säger härskarornas
HERRE.

7 Vem är du, O stora berg? Inför
Zerubbabel *skall du bli till* en
slättmark: och han skall föra fram
dess huvudsten *under* rop, *ropande*,
Nåd, nåd över den.

8 Därtill kom HERRENS ord till
mig, sägande,

9 Zerubbabels händer har lagt
grunden till detta hus; hans händer
skall också färdigställa det; och du
skall veta att härskarornas HERRE
har sänt mig till er.

10 Ty vem har föraktat dagen för
ringa ting? Ty de skall glädja sig,
och skall se murlodet i Zerubbabels
hand *med* de sju; de *är* HERRENS
ögon, som far hit och dit över hela
jorden.

11 Sedan svarade jag, och sade till
honom, Vad *betyder* dessa två
olivträd på högra *sidan* om
ljusstaken och på dess vänstra *sida*?

12 Och jag svarade igen, och sade
till honom, Vad *innebär* dessa två
olivgrenar som genom de två gyllene
rören tömmer sig på den gyllene
oljan?

13 Och han svarade mig och sade,
Vet du inte vad dessa *betyder*? Och
jag sade, Nej, min herre.

14 Då sade han, Dessa *är* de två
smorda, som står vid hela jordens
Herre.

Kapitel 5

1 Sedan vände jag mig om, och lyfte

upp mina ögon och tittade, och se, en
flygande bokrulle.

2 Och han sade till mig, Vad ser du?
Och jag svarade, Jag ser en flygande
bokrulle; dess längd *är* tjugo alnar,
och dess bredd tio alnar.

3 Då sade han till mig, Detta *är* den
förbannelsen som går ut över hela
jordens yta: ty var och en som stjal
skall huggas av *såsom* på denna sida,
enligt den; och var och en som svär
falskt skall huggas av *såsom* på den
andra sidan, enligt den.

4 Jag kommer frambringa den, säger
härskarornas HERRE, och den skall
gå in till tjuvens hus, och in till hans
hus som svär falskt vid mitt namn:
och den skall stanna kvar mitt i hans
hus, och skall göra slut på det, *både*
med dess virke och dess stenar.

5 Sedan gick den ängeln som talade
med mig ut, och sade till mig, Lyft
nu upp dina ögon, och se vad detta
är som går ut.

6 Och jag sade, Vad *är* det? Och han
sade, Detta *är* ett efahmått som går
ut. Han sade därtill, Detta *är* deras
likhet över hela jorden.

7 Och, se, en talent bly lyftes upp:
och detta *är* en kvinna som sitter
mitt i efahmåttet.

8 Och han sade, Detta *är* ondskan.
Och han kastade den mitt i
efahmåttet; och han kastade
blyvikten över dess mun.

9 Sedan lyfte jag upp mina ögon,
och såg, och, se, det kom ut två
kvinnor, och vinden *var* i deras
vingar; ty de hade vingar som
vingarna hos en stork: och de lyfte

upp *efahmåttet* mellan jorden och himlen.

10 Då sade jag till ängeln som talade med mig, Vart bär dessa *kvinnor efahmåttet*?

11 Och han sade till mig, För att bygga det ett hus i Shinars land: och det skall byggas upp, och sättas ner där på sin egen plats.

Kapitel 6

1 Och jag vände mig, och lyfte upp mina ögon, och tittade, och, se, fyra vagnar kom fram från mellan två berg; och bergen *var* berg av mässing.

2 Den första vagnen *hade* röda hästar; och den andra vagnen svarta hästar;

3 Och den tredje vagnen vita hästar; och den fjärde vagnen fläckiga och rödbruna hästar.

4 Då svarade jag och sade till den ängel som talade med mig, Vad *betyder* dessa, min herre?

5 Och ängeln svarade och sade till mig, Dessa *är* himlarnas fyra andar, vilka går ut ifrån att stå inför hela jordens Herre.

6 De svarta hästarna som *är* där drar ut in till landet i norr; och de vita drar ut efter dem; och de fläckiga drar ut mot landet i söder.

7 Och de rödbruna drog ut, och sökte att dra fram att de skulle fara hit och dit över jorden: och han sade, Dra härifrån, far hit och dit över jorden. Så de for omkring över jorden.

8 Därefter ropade han på mig, och talade till mig, sägande, Se, dessa som far mot landet i norr har stillat min ande i landet i norr.

9 Och HERRENS ord kom till mig, sägande,

10 Tag från *dem* av fångenskapen, *ja* från Heldai, från Tobijah, och från Jedaiah, vilka har kommit ifrån Babylon, och kom du samma dag, och gå in till Josiahs, Zefaniahs sons, hus;

11 Tag sedan silver och guld, och gör kronor, och sätt *dem* på Joshuas, Josedechs sons, huvud, översteprästen;

12 Och tala till honom, sägande, Så talar härskarornas HERRE, sägande, Se den man vars namn *är* TELNINGEN; och han skall växa upp från sin plats, och han skall bygga HERRENS tempel:

13 Ja han skall bygga HERRENS tempel; och han skall bära härligheten, och skall sitta och regera på sin tron; och han skall vara en präst på sin tron: och fridens rådslut skall råda mellan dem båda.

14 Och kronorna skall vara åt Helem, och åt Tobijah, och åt Jedaiah, och åt Hen, Zefaniahs son, till en åminnelse i HERRENS tempel.

15 Och de *som är* fjärran borta skall komma och bygga i HERRENS tempel, och ni skall veta att härskarornas HERRE har sänt mig till er. Och *detta* skall ske, om ni noga skall lyda HERRENS, er Guds, röst.

Kapitel 7

1 Och det inträffade under kung Darius fjärde år, *att* HERRENS ord kom till Zechariah på den fjärde *dagen* i den nionde månaden, *ja* i Chisleu;

2 När de hade sänt Sherezzer och Regem-Melech och deras män till Guds hus för att be inför HERREN,

3 *Och* för att tala till prästerna som *var* i härskarornas HERRES hus, och till profeterna, sägande, Ska jag gråta i den femte månaden, avskiljande mig, såsom jag har gjort *nu under* dessa så många år?

4 Då kom härskarornas HERRES ord till mig, sägande,

5 Tala till allt folket i landet, och till prästerna, sägande, När ni fastade och sörjde under den femte och sjunde *månaden*, *ja under* de sjuttio åren, fastade ni *då* alls för mig, *ja* för mig?

6 Och när ni åt, och när ni drack, åt ni *då* inte *för er själva*, och drack *för er själva*?

7 *Borde ni* inte *lyssna till* de ord som HERREN har ropat ut genom de forna profeterna, när Jerusalem var bebott och välgång *rådde*, och dess städer runt omkring henne, när *människor* bebodde *landet i syd* och slätten?

8 Och HERRENS ord kom till Zechariah, sägande,

9 Så talar härskarornas HERRE, sägande, Döm rätt dom, och låt var man visa barmhärtighet och

förbarmanden mot sin broder:

10 Och förtryck inte änkan, eller den faderlöse, främlingen, eller den fattige; och låt ingen av er tänka ut ont mot sin broder i sitt hjärta.

11 Men de vägrade att lyssna, och drog undan axeln, och tillslöt sina öron, att de inte skulle höra.

12 Ja, de gjorde sina hjärtan *hårda som* en diamant, att de inte skulle höra på lagen, och de ord som härskarornas HERRE har sänt i sin ande genom de forna profeterna: därför kom en stor vrede från härskarornas HERRE.

13 Därför har det inträffat *så, att* såsom han ropade, och de inte skulle höra; likaså ropade de, och jag skulle inte höra, säger härskarornas HERRE:

14 Utan med en virvelvind skingrade jag dem bland alla nationer, vilka de inte kände. Så blev landet öde efter dem, att ingen man passerade igenom *det* eller återvände: ty de ödelade det ljuvliga landet.

Kapitel 8

1 Åter kom härskarornas HERRES ord *till mig*, sägande,

2 Så säger härskarornas HERRE; Jag var avundsjuk för Zion med en stor avund, och jag var avundsjuk för henne med ett stort raseri.

3 Så säger HERREN; Jag har återvänt till Zion, och kommer bo mitt i Jerusalem: och Jerusalem skall kallas *för* en sanningens stad; och

härskarornas HERRES berg *för* det heliga berget.

4 Så säger härskarornas HERRE; Ännu en gång skall det bo gamla män och gamla kvinnor på Jerusalems gator, och var man med sin stav i sin hand för *sin* höga ålders skull.

5 Och stadens gator skall vara fulla av pojkar och flickor, lekande på dess gator.

6 Så säger härskarornas HERRE; Om detta är otroligt för detta folks kvarlevas ögon i dessa dagar, skulle det *då* också vara otroligt för mina ögon? säger härskarornas HERRE.

7 Så säger härskarornas HERRE; Se, jag kommer rädda mitt folk från landet i öst, och från landet i väst;

8 Och jag kommer hämta dem, och de skall bo mitt i Jerusalem: och de skall vara mitt folk, och jag kommer vara deras Gud, i sanning och i rättfärdighet.

9 Så säger härskarornas HERRE; Låt era händer bli starka, ni som i dessa dagar hör dessa ord genom profeternas mun, som *var* på den dag *då* grunden till härskarornas HERRES hus blev lagd, så att templet skulle kunna byggas.

10 Ty dessförinnan dessa dagar fanns det inte någon lön för en man, eller någon lön för ett djur; inte heller *fanns det någon* frid för honom som drog ut eller kom in på grund av anfäktelsen: ty jag vände alla människor, var och en, mot sin nästa.

11 Men nu *kommer* jag inte *vara* mot

detta folks kvarleva såsom i forna dagar, säger härskarornas HERRE. 12 Ty utsädet *skall* frodas; vinträdet skall ge sin frukt, och marken skall ge sin gröda, och himlarna skall ge sin dagg; och jag kommer få detta folks kvarleva att besitta alla dessa *ting*.

13 Och det skall inträffa, *att* såsom ni var en förbannelse bland hedningarna, O Judah hus, och Israels hus; så kommer jag *nu* rädda er, och ni skall bli till en välsignelse: frukta inte, *utan* låt era händer bli starka.

14 Ty så säger härskarornas HERRE; Såsom jag hade för avsikt att straffa er, när era fäder provocerade mig till vrede, säger härskarornas HERRE, och jag inte ändrade sinne:

15 Likaså har jag åter, i dessa dagar, för avsikt att göra väl mot Jerusalem och mot Judah hus: frukta ni inte.

16 Dessa *är* de ting som ni skall göra; Tala ni sanningen, var man till sin nästa; fäll en sanningsenlig och fridsam dom i era portar:

17 Och låt ingen av er tänka ut ont i era hjärtan mot sin nästa; och älska inte någon falsk ed: ty alla dessa *ting är ting* som jag hatar, säger HERREN.

18 Och härskarornas HERRES ord kom till mig, sägande,

19 Så säger härskarornas HERRE; Den fjärde *månadens* fasta, och den femte *månadens* fasta, och den sjunde *månadens* fasta, och den tionde *månadens* fasta, skall för

Judah hus vara till fröjd och *till* glädje, och *till* glada högtider; älska därför sanningen och friden.

20 Så säger härskarornas HERRE; *Det skall* ännu *inträffa*, att det skall komma folk, och många städers invånare:

21 Och den ena *stadens* invånare skall gå till en annan *stad*, sägande, Låt oss skynda iväg för att be inför HERREN, och för att söka härskarornas HERRE: Jag kommer också gå.

22 Ja, många folk och starka nationer skall komma för att söka härskarornas HERRE i Jerusalem, och för att be inför HERREN.

23 Så säger härskarornas HERRE; I de dagarna *skall det inträffa*, att tio män, från nationernas alla *olika* språk, skall ta tag i, ja skall ta tag i *mantelfliken* på honom som är en jude, sägande, Vi kommer gå med er: ty vi har hört *att Gud är* med er.

Kapitel 9

1 HERRENS ords börda i Hadrachs land, och Damaskus *skall vara* dess viloplats: när *alla* människors ögon, och av Israels alla stammar, *skall vara riktade* mot HERREN.

2 Och också Hamath skall gränsa till det; Tyrus, och Zidon, fastän det är så väldigt vist.

3 Och Tyrus byggde sig ett fäste, och hopade silver såsom stoft, och fint guld såsom gatornas gyttja.

4 Se, Herren kommer kasta ut henne,

och han kommer slå hennes makt *ute* på havet; och hon skall slukas av eld.

5 Ashkelon skall se *det*, och frukta; också Gaza *skall se det*, och bli mycket sorgsen, och Ekron; ty hennes förväntan skall komma på skam; och kungen skall förgås från Gaza, och Ashkelon skall inte vara bebott.

6 Och en oäkting skall bo i Ashdod, och jag kommer hugga av filisteernas stolthet.

7 Och jag kommer ta bort hans blod ur hans mun, och hans styggelser från mellan hans tänder: men han som blir kvar, ja han, *skall vara där* åt vår Gud, och han skall vara som en *stamfurst* i Judah, och Ekron som en jebusit.

8 Och jag kommer slå läger omkring mitt hus på grund av hären, på grund av honom som passerar förbi, och på grund av honom som vänder tillbaka: och ingen förtryckare skall något mer passera genom dem: ty nu har jag sett med mina ögon.

9 Fröjda dig storligen, O dotter Zion; ropa, O dotter Jerusalem: se, din Kung kommer till dig: han *är* rättfärdig, och har *med sig* frälsning; ödmjuk, och ridande på en åsna, och på ett föl, en åsninnas fåle.

10 Och jag kommer hugga av vagnen från Efraim, och hästen från Jerusalem, och stridsbågen skall huggas av: och han skall tala frid till hedningarna: och hans herravälde *skall råda* från hav *ända* till hav, och från floden *ända* till jordens ändrar.

11 Gällande dig också, genom ditt förbunds blod har jag sänt ut dina fångar ur det hål vari inget vatten finns.

12 Vänd er till fästet, ni hoppets fångar: ja i dag förkunnar jag att jag kommer ge dig dubbelt igen;

13 När jag har spänt Judah åt mig, fyllt bågen med Efraim som pil, och rest upp dina söner, O Zion, mot dina söner, O Grekland, och gjort dig såsom till en mäktig mans svärd.

14 Och HERREN skall bli sedd över dem, och hans pil skall gå ut såsom blixten: och Herren GUD skall blåsa i basunen, och skall fara fram med sunnanvirvelvindar.

15 Härskarornas HERRE skall försvara dem; och de skall uppsluka, och kuva med slungstenar; och de skall dricka, och göra väsen såsom påverkade av vin; och de skall fyllas såsom offerskålar, och såsom hörnen på altaret.

16 Och HERREN deras Gud skall rädda dem på den dagen, som hans folks hjord: ty de skall vara såsom en kronas ädelstenar, resta såsom en fana över hans land.

17 Ty hur stor är inte hans godhet, och hur stor är inte hans skönhet! Säd skall göra de unga männen glada, och nytt vin de unga kvinnorna.

Kapitel 10

1 Be ni HERREN om regn vid tiden för det senare regnet; så skall

HERREN ordna åskmoln, och ge dem regnskurar, åt vart och ett grässtrå ute på marken.

2 Ty avgudarna har talat fåfänglighet, och spåmännen har sett en lögn, och har berättat falska drömmar; de tröstar förgäves: därför gick de sin väg såsom en hjord, de var bekymrade, eftersom det inte fanns någon herde.

3 Min vrede upptändes mot herdarna, och jag straffade getterna: ty härskarornas HERRE har besökt sin hjord, Judah hus, och har gjort dem såsom till sin härliga häst i striden.

4 Ur honom kom hörnet fram, ur honom spiken, ur honom stridsbågen, ur honom varje förtryckare tillsammans.

5 Och de skall vara som mäktiga män, som i striden trampar ner sina fiender i gatornas gytta: och de skall strida, eftersom HERREN är med dem, och ryttarna på sina hästar skall bli förbluffade.

6 Och jag kommer styrka Judah hus, och jag kommer rädda Josefs hus, och jag kommer hämta tillbaka dem för att låta dem slå sig ner; ty jag visar barmhärtighet mot dem: och de skall bli såsom om jag inte hade kastat av dem: ty jag är HERREN deras Gud, och jag kommer höra dem.

7 Och de av Efraim skall bli som en mäktig man, och deras hjärta skall glädjas som av vin: ja, deras barn skall se det, och bli glada; deras hjärta skall fröjda sig i HERREN.

8 Jag kommer vissla på dem, och församla dem; ty jag har återlöst dem: och de skall tillökas såsom de har tillökats *förr*.

9 Och jag kommer så dem bland folket: och de skall komma ihåg mig i fjärran länder; och de skall leva med sina barn, och vända tillbaka.

10 Jag kommer också hämta tillbaka dem ut ur Egyptens land, och församla dem ut ur Assyrien; och jag kommer föra in dem i Gileads land och i Libanon; och *det* skall inte bli funnet *rum nog* för dem.

11 Och han skall passera genom havet med anfäktelse, och skall slå på vågorna i havet, och flodens alla djup skall torka ut: och Assyriens stolthet skall störtas ner, och Egyptens spira skall försvinna iväg.

12 Och jag kommer styrka dem i HERREN; och de skall vandra upp och ner i hans namn, säger HERREN.

Kapitel 11

1 Öppna dina dörrar, O Libanon, att elden må förtära dina cedrar.

2 Yla, *du* granträd; ty cedern har fallit; eftersom de mäktiga är plundrade: yla, O ni Bashans ekar; ty årgångens skog har fallit ner.

3 *Där ljuder* en röst från herdarnas tjutande; ty deras härlighet är plundrad: en röst av unga lejons rytande; ty Jordans stolthet är plundrad.

4 Så säger HERREN min Gud; Föd

slaktens hjord;

5 Vars ägare dödar dem, och håller sig själva för oskyldiga: och de som säljer dem säger, Lovad *vare* HERREN; ty jag är rik: och deras egna herdar visar inget förbarmande med dem.

6 Ty jag kommer inte längre visa förbarmande med landets invånare, säger HERREN: utan, se, jag kommer överlämna männen, var och en i hans nästas hand, och i hans kungs hand: och de skall slå landet, och jag kommer inte undsätta *dem* ur deras hand.

7 Och jag kommer föda slaktens hjord, *ja* er, O *ni* hjordens arma. Och jag tog mig två stavar; den ena kallade jag Skönhet, och den andra kallade jag Band; och jag födde hjorden.

8 Tre herdar hugger jag också av i en *och samma* månad; och min själ avskydde dem, och deras själ hatade också mig.

9 Sedan sade jag, Jag kommer inte föda er: det som dör, låt det dö; och det som kommer att huggas av, låt det huggas av; och låt återstoden, allihopa, äta varandras kött.

10 Och jag tog min stav, *ja* Skönhet, och högg itu den, att jag skulle bryta mitt förbund som jag hade slutit med allt folket.

11 Och det bröts på den dagen: och hjordens arma, som väntade på mig, visste så att det *var* HERRENS ord.

12 Och jag sade till dem, Om ni finner det för gott, ge *mig då* mitt pris; och om inte, låt *då* bli. Så de

vägde upp för mitt pris, trettio silvermynt.

13 Och HERREN sade till mig, Kasta det åt krukmakaren: ett ansevärt pris som jag blev värderad till av dem. Och jag tog de trettio silvermynten, och kastade dem till krukmakaren i HERRENS hus.

14 Sedan högg jag itu min andra stav, *ja* Band, att jag skulle bryta brödrskapet mellan Judah och Israel.

15 Och HERREN sade till mig, Tag dig återigen en dåraktig herdes redskap.

16 Ty, se, jag kommer resa upp en herde i landet, *som* inte skall besöka dem som är avhuggna, inte heller skall söka upp den unge, eller hela det som är brutet, eller föda det som står stilla: utan han skall äta den fetas kött, och riva sönder deras klövar.

17 Ve över avgudaherden som lämnar hjorden! Svärdet *skall vara* över hans arm, och över hans högra öga: hans arm skall fullständigt förtorkas, och hans högra öga skall fullständigt förmörkas.

Kapitel 12

1 HERRENS ords börda för Israel, säger HERREN, som spänner ut himlarna, och lägger jordens grund, och formar människans ande inuti honom.

2 Se, jag kommer göra Jerusalem till en skakande bägare för allt folket

runt omkring, när de skall vara i belägringen både mot Judah *och* mot Jerusalem.

3 Och på den dagen kommer jag göra Jerusalem till en betungande sten för alla folk: alla som belastar sig med den skall skäras i bitar, även om jordens alla folk samlas ihop mot den.

4 På den dagen, säger HERREN, kommer jag slå varje häst med häpnad, och dess ryttare med vanvett: och jag kommer öppna mina ögon över Judah hus, och kommer slå varje häst av folket med blindhet.

5 Och Judah styresmän skall säga i sitt hjärta, Jerusalems invånare *skall vara* min styrka i deras Gud härskarornas HERRE.

6 På den dagen kommer jag göra Judah styresmän såsom till en eldhärd bland veden, och såsom *till* en eldfackla i en kärve; och de skall förtära allt folket runt omkring, på högra sidan och på vänstra *sidan*: och Jerusalem skall bli bebott igen på hennes egen plats, *ja* i Jerusalem.

7 HERREN skall också rädda tälten i Judah först, att Davids hus härlighet och Jerusalems invånares härlighet inte ska förhäva *sig* gentemot Judah.

8 På den dagen skall HERREN försvara Jerusalems invånare; och han som är svag bland dem skall på den dagen vara som David; och Davids hus *skall vara* såsom Gud, såsom HERRENS ängel framför dem.

9 Och det skall ske på den dagen, *att* jag kommer söka att förgöra alla de

nationer som kommer emot Jerusalem.

10 Och jag kommer utgjuta över Davids hus, och över Jerusalems invånare, nådens och bönernas ande: och de skall se på mig som de har genomborrat, och de skall sörja över honom, såsom man sörjer över *sin* ende *son*, och skall bedröva sig över honom, såsom en som bedrövar sig över *sin* förstfödde.

11 På den dagen skall det råda en stor sorg i Jerusalem, såsom Hadadrimmons sorg i Megiddons dal.

12 Och landet skall sörja, var familj för sig; Davids hus familj för sig, och deras hustrur för sig; Nathans hus familj för sig, och deras hustrur för sig;

13 Levis hus familj för sig, och deras hustrur för sig; Shimeis familj för sig, och deras hustrur för sig;

14 Alla de övriga familjerna, var familj för sig, och deras hustrur för sig.

Kapitel 13

1 På den dagen skall det öppnas en källa åt Davids hus och åt Jerusalems invånare, för synd och för orenhet.

2 Och det skall inträffa på den dagen, säger härskarornas HERRE, *att* jag kommer hugga av avgudarnas namn ifrån landet, och de skall inte mer kommas ihåg: och jag kommer också få profeterna och de orena

andarna att försvinna iväg ur landet.

3 Och det skall inträffa, *att* när någon ännu skall profetera, då skall hans far och hans mor som födde honom säga till honom, Du skall inte leva; ty du talar lögner i HERRENS namn: och hans far och hans mor som födde honom skall genomborra honom när han profeterar.

4 Och det skall inträffa på den dagen, *att* profeterna, var och en, skall skämmas över sin syn, när han har profeterat; inte heller skall de ha på sig en råbarkad klädnad för att bedra:

5 Utan han skall säga, Jag *är* ingen profet, jag *är* en bonde; ty man lärde mig att sköta boskap från min ungdom.

6 Och *någon* skall säga till honom, Vad *är* dessa *för* sår på dina händer? Då skall han svara, *De sår* som jag *fick när jag* skadades i mina vänners hus.

7 Vakna, O svärd, mot min herde, och mot den man *som är* min kamrat, säger härskarornas HERRE: slå herden, och fåren skall skingras: och jag kommer vända min hand till de små.

8 Och det skall inträffa, *att* i hela landet, säger HERREN, skall däri två *tredjedelar* huggas av *och* dö; men den tredje *tredjedelen* skall lämnas kvar i det.

9 Och jag kommer föra den tredje *tredjedelen* genom elden, och kommer förädla dem såsom silver förädlas, och kommer pröva dem såsom guld prövas: de skall åkalla

mitt namn, och jag kommer höra dem: jag kommer säga, Det *är* mitt folk: och de skall säga, HERREN *är* min Gud.

Kapitel 14

1 Se, HERRENS dag kommer, och ditt byte skall fördelas mitt i dig.
2 Ty jag kommer församla alla nationer till strid mot Jerusalem; och staden skall bli intagen, och husen plundras, och kvinnorna våldtas; och halva staden skall gå iväg i fångenskap, och resten av folket skall inte huggas av från staden.
3 Sedan skall HERREN dra ut, och strida mot de nationerna, såsom när han stred på stridens dag.
4 Och på den dagen skall hans fötter stå på Olivberget, som *ligger* framför Jerusalem österut, och Olivberget skall klyvas på dess mitt mot öster och mot väster, *och det skall uppstå* en mycket stor dal; och hälften av berget skall flytta sig mot norr, och *den andra* hälften av det mot söder.
5 Och ni skall fly *åt* bergens dal; ty bergens dal skall nå till Azal: ja, ni skall fly, liksom ni flydde för jordbävningen i Judah kung Uzziahs dagar: och HERREN min Gud skall komma, *och* alla de heliga med dig.
6 Och det skall inträffa på den dagen, *att* ljuset inte skall vara klart, *inte heller* mörkt:
7 Utan det skall ske *på* en dag som skall vara känd för HERREN, inte

dag, eller natt: utan det skall inträffa, *att* det skall bli ljust vid kvällstiden.

8 Och det skall ske på den dagen, *att* levande vatten skall gå ut från Jerusalem; hälften av dem mot det förutvarande havet, och hälften av dem mot det bakre havet: *både* på sommaren och på vintern skall *så* ske.

9 Och HERREN skall vara kung över hela jorden: på den dagen skall det finnas en HERRE, och hans namn ett.

10 Hela landet skall förvandlas såsom till en slättmark, från Geba till Rimmon söder om Jerusalem: och den skall lyftas upp, och bebos på hennes plats, från Benjaminsporten till den första portens plats, till Hörnporten, och *från* Hananeels torn till kungens vinpressar.

11 Och *människor* skall bo i den, och det skall inte mer ske någon fullständig förödelse; utan Jerusalem skall bebos i trygghet.

12 Och detta skall vara den plåga varmed HERREN kommer slå allt det folk som har stridit mot Jerusalem; Deras kött skall förtäras medan de står på sina fötter, och deras ögon skall förtäras i deras håll, och deras tunga skall förtäras i deras mun.

13 Och det skall inträffa på den dagen, *att* ett väldigt tumult från HERREN skall råda bland dem; och de skall var och en gripa tag om sin nästas hand, och hans hand skall höja sig mot sin nästas hand.

14 Och Judah skall också strida i

Jerusalem; och förmögenheten hos alla hedningar runt omkring skall samlas ihop, guld, och silver, och kläder, i stort överflöd.

15 Och likaså skall plågan *också* råda över hästen, över mulåsnan, över kamelen, och över åsnan, och över alla de djur som skall finnas i dessa tält, såsom denna plåga.

16 Och det skall inträffa, *att* var och en som är kvar av alla de nationer som kom mot Jerusalem också år efter år skall gå upp för att tillbe Kungen, härskarornas HERRE, och för att hålla lövhyddohögtiden.

17 Och det skall ske, *att* vemhelst *som* inte skall komma upp till Jerusalem, av jordens *alla* familjer, för att tillbe Kungen, härskarornas HERRE, ja över dem skall inget regn komma.

18 Och ifall Egyptens familj inte går upp, och inte kommer, som *redan*

inte *får* något *regn*; då skall plågan komma, varmed HERREN kommer slå de hednafolk som inte ska komma upp för att hålla lövhyddohögtiden.

19 Detta skall vara Egyptens straff, och alla nationers straff som inte kommer upp för att hålla lövhyddohögtiden.

20 På den dagen skall det stå *skrivet* på hästarnas bjällror, HELIGHET ÅT HERREN; och grytorna i HERRENS hus skall vara såsom skålarna framför altaret.

21 Ja, varje gryta i Jerusalem och i Judah skall vara helig åt härskarornas HERRE: och alla de som offerar skall komma och ta av dem, och koka däri: och på den dagen skall kanaaniten inte mer finnas *där* i härskarornas HERRES hus.